

POSTANOWIENIE

Dnia 7 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa B. P.
przeciwko Skarbowi Państwa – Wojewodzie [...]
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 kwietnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 8 kwietnia 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. nie obciąża powódki kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie powódka wniosła skargę kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołała się na oczywistą zasadność skargi oraz na występowanie na jej tle istotnego zagadnienia prawnego. Zdaniem skarżącej, skarga jest oczywiście uzasadniona, ponieważ Sąd nie zastosował przepisów kodeksu zobowiązań, obowiązującego w chwili zamiany noworodków, przewidujących roszczenie o zadośćuczynienie. Choć co do tej kwestii można

polemizować z rozstrzygnięciem Sądu, to jednak na pewno nie świadczy to o oczywistej zasadności skargi, w szczególności, że budzi wątpliwości w ogóle odpowiedzialność cywilna Skarbu Państwa przed wejściem w życie ustawy z 1956 r., a także kwestia przedawnienia roszczenia. Okoliczność ta mogłaby zatem być podniesiona wyłącznie w ramach zarzutów kasacyjnych. Istotne zagadnienie prawne, a w zasadzie potrzeba wykładni przepisów budzących wątpliwości, podniesiona przez powódkę, dotyczy art. XLIX p.w.k.c. Jak przekonująco wskazano w odpowiedzi na skargę kasacyjną, rozumienie zwrotu: „skutków prawnych zdarzeń, które nastąpiły po dniu wejścia kodeksu w życie, a które nie są związane z istotą stosunku prawnego”, było już przedmiotem bogatego orzecznictwa Sądu Najwyższego, także w kontekście naruszenia dóbr osobistych, zatem kwestię tę trzeba uznać za wyjaśnioną.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

Szczególne okoliczności niniejszej sprawy uzasadniają nieobciążanie skarżącej kosztami postępowania (art. 102 k.p.c.).